

OPENING, MANIFESTATIE 2003

Referentie tekst met betrekking tot het thema

Zu eignung

Ja du weist es teuere Seele

Dasz ich fern von dir mich quale

Liebe macht die Herzen krank

Habe dank

Einst hielt ich der Freiheit zecher hoch den amethysten becher

Und du segnetest den trank.

Habe dank

Und beschworst darin die böse

Bis ich, was

ich nie gewesen

Heilig, heilig ans Herz dir sank.

Habe dank

Tekst: Herman von Gilm

Muziek: Strauss

Het op weg zijn is het meest fundamentele proces in een mens' leven.

Op weg van geboorte naar dood, op weg naar succes, geluk, op weg naar het onbekende, of gewoon driftmatig voortgestuwd. Het lied beschrijft een andere weg, die van de zelf opvoeding en innerlijke ontwikkeling.

De ik-persoon voelt zich ontheemd en in een bestaan geworpen waarin hij zich niet thuis voelt, zelfs de menselijke liefde is geen impuls die geluk brengt.

Aanvankelijk was hij nog de vrijbuiters, die de lust der zinnen najoeg (einst hielt ich den, amethysten becher}.

Dan gebeurt er plotseling iets en buigt hij zich vol eerbied voor de wezens kern van zijn eigen ziel, daarmee vindt hij zijn doel en weg. Van af nu handelt hij uit een innerlijke noodzaak.

Eerst was er de reis door de aardse tuinen, gedreven door de macht der zinnen, dit schenkt echter geen blijvende voldoening, dan keert hij zich tot de kern van zijn eigen ziel en vindt zijn weg, zijn identiteit

Jezelf zijn op een vitaal niveau is iets anders, dan je zelf zijn op een geestelijk niveau.

Ieder die niet geheel neurotisch is kan zijn natuurlijke behoeften volgen, een geestelijke ontwikkeling staat daar los van.

De zoektocht van de mens naar datgene wat hem richting kan geven is de zoektocht naar zichzelf, zodat hij meester wordt over de macht der zinnen en affecten, die hem anders voortstuwen tot de dood die macht beëindigd.

Het thema van het openingfeest van kunstmanifestatie 2003, gaat over op weg zijn. De Bergse geschiedenis biedt iconen en symbolen, die dit gegeven kunnen verbeelden.

La Pucelle, de maagd, symbool voor de mens, die alleen voor zichzelf leeft. Angst voor het onbekende houdt haar in de greep. Niet instaat haar krachten te vertrouwen en te gebruiken, ze kan geen richting geven aan haar zoeken naar haar eigen individualiteit. Zonder de bevestiging door de liefde.

De wilde mannen, symbool voor de driftmatige nacht kant van haar wezen. De basale vitaliteit en wil tot leven.

Geertrudis, symbool voor de constructieve, hemelse, dag kant van haar zijn. Ze staat voor waarden, normen en moraal. Zij is het geweten.

Muizen, die al het door mensen gewilde ondermijnen en aanvreten. Symbool voor haar destructieve donkere kant. Ze staan voor overleven, de onmiddellijke bevrediging van de behoefte van de dag. Ze kennen geen hoger doel.

Geertrudis, het geweten van de mens, is in staat hen te verjagen.

La Pucell, de Wilde Mannen, Geertrudis, en de muizen zijn allen aspecten van de mens.

De maagd is symbool van de mens, die uit talloze krachten bestaat, die in hem om de voorrang strijden. Destructie en constructie, dag en nacht, moreel en amoreel. Hij is machteloos om zichzelf uit deze tegen gestelde krachten vorm te geven, zonder de vormende kracht van de liefde in hem zelf en de mede mens, die behulpzaam wordt in zorg en aandacht. In dit korte drama consentreet de handeling zich echter alleen op wat zich in de mens zelf afspeelt.

Zij is een school vissen, gevangen in een net, een anker voor de talloze zeilen in de stormwind van haar ziel. Ontelbare wezens op drift naar de afgronden van verlangen. Muijerij! Is er dan geen macht, die ze verenigen kan in een koers naar de sterren? Gevangen tussen twee ijzeren stangen, zij ziet geen zon en geen maan. Herder laat je schaapjes gaan.

Leven is ruimte. Geestdrift stelt de grenzen, die de ruimte schept. Wind in de zeilen, water achter de dam, hefboom op zijn steunpunt, spier tussen de pezen.

Liefde is de daad die de ruimte schept, ollekebollekerebisollekebollekeknol!

(j.w.).

Tweede referentie tekst van Goethe,
Fragment.

*Aber abseits wer ist's
Ins gebusch verliert sich sein pfad
Hinter ihm schlagen
Die strauche zusammen,
Das gras steht wieder auf
Die Ode verschlingt ihn*

*Ach, wer heilet die Schmerzen
Des, dem Balsam zu gift ward?
Der sich Menschenhasz
Aus der fulle der liebe trank
Enz*

*Ist auf deinem psalter
Vater der liebe, ein ton
Seinem ohre vernehmlich
So erquicke sein herz!*

Enz

Deze tekst verwoordt hoe de mens zich voelt als er in hem geen innerlijk noodzaak leeft.

Het thema van het spel op de markt heeft een grote gelaagdheid.

- + Het gaat over de mens die zichzelf vorm wil geven uit een chaos van krachten en mogelijkheden, hij zoekt nu naar een innerlijke drijfveer, die hem richting kan geven.
- + Het gaat ook over niet allen meer voor jezelf willen leven, maar functioneel willen worden in een breder mensen verband.
- + Het gaat ook over Bergen Op Zoom, die na een industrieel verleden en een richtingloze periode een nieuwe toekomst zoekt
- + Het gaat ook over het vinden van geluk in plaats van het najagen van kicks en substituten in de vorm van seks, carrière en macht.

Mogelijk thema voor de dans.

Bewegen uit lust, uitbeelding van vitaliteit en persoon, versus bewegen uit innerlijke noodzaak, uitbeelding van Geest kracht en individualiteit.

Er kan een omslagpunt zijn in de dynamiek en de soort van de beweging voor La Pucelle. Of lust in bewegen wordt steunpunt voor noodzaak tot bewegen.

Geertrudis, de wilde mannen en de muizen moeten in hun soort gekarakteriseerd worden.

Thema voor de fanfare korpsen en dweilbands.

Zij verklanken de aanvankelijke chaos en latere gelijk richting van alle werkende krachten in de mens

Naar een idee van Gerlof, kan slagwerk dit gebeuren meer spanning geven en het moment van de "omslag" markeren

Thema voor de zanger.

Verwoording en verklanking van de strijd om meester te worden over alle potenties in de mens en de eigen individualiteit te vinden. Ook hoe dat doorwerkt in het vorm geven van de wereld waarin je leeft

Nu ben ik oor en mond en huid en hand om mij in deze wereld te vertalen. (j.w.)

Jan Wessendorp

Uit het script EEN BUIK MUIZEN naar een idee van Auke van der Heide en Jan Wessendorp

dweilbands opkomst, rondgang over Markt en bourdontoon vanuit 'ingangen'

muziek compositie vanuit bourdontoon

muziek zanger

wildeman 4 dansers

muis solodans

muizen dans

Geertruida onthult zich en wijst de weg

muziek koperblazers

Van alle kanten uit de binnenstad komen dweilbands naar de Grote Markt. De bands trekken over de Markt en trekken zich dan terug bij de uitvalswegen. Vanuit de kakofonie - alle bands spelen iets anders - ontstaat een ononderbroken toon. Dirigent:

Vanuit deze bourdontoon start muziek die de nu volgende handelingen begeleidt.

Compositie: Harold Heynen
Uitvoering: geluidsband

Tekst: Bert Bevers
Zang: Alex Vermeulen

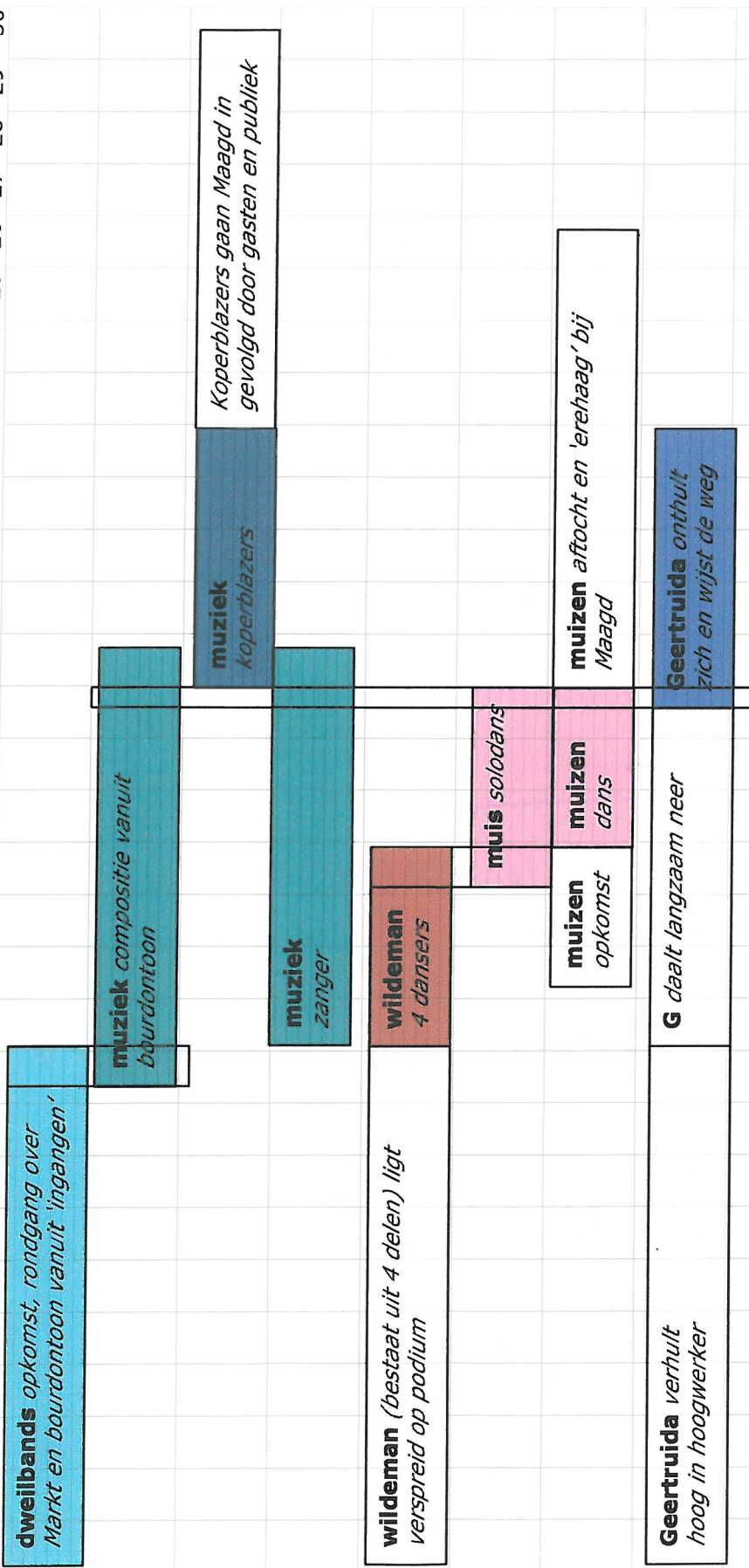
De Wildeman bestaat uit 4 onderdelen die verspreid in rust liggen. 4 Dansers hanteren deze objecten. Zo bouwt de Wildeman zich op en valt ook weer uiteen in een spanning die zijn vitaliteit en levensdrift toont, maar ook de ongerichtheid van deze energie. Choreografie: Madeleine Benjert Dans: Ontwerp wildeman: Uitvoering:

In de laatste minuut neemt een Muis – danseres – deel aan de Wildemandans in een "pas-de-deux". Zij vreet aan hem en eigent zich zijn energie toe. De dans zou moeten eindigen in een rusteloos zoeken; eenvoudig en ongericht bewegen dat nu door de op het podium verschenen kinderen wordt overgenomen. Choreografie: Madeleine Benjert Dans: Tijdens de solo Muisdans verzamelen vele danserfjes – de muizen – vanuit het publiek zich rond het podium. Zij komen dus overal vandaan. De kinderen dragen hun danskleding aangevuld met een staart. (Eenvoudig te maken; gedacht kan worden aan buizenisolatiemateriaal van de bouwmarkt.) Dans: kinderen van verschillende balletscholen Uitvoering staat: ouders?

In een hoogwerker is Gertruida hoog boven het toneel omhult aanwezig. Gedurende een aantal minuten komt zij zeer langzaam naar beneden. Steeds blijft zij verhult: omsloten door haar mantel als in een cocon. Op het *moment suprême* onthult zij zich en wijst de weg – in dit geval richting schouwburg. De kleding van Gertruida verlangt bijzondere aandacht. Ontwerp kleding: Uitvoering:

Dit onthullen en de richting wijzen van Gertruida zet twee handelingen in werking: koperblazers vertrekken van bij het podium richting schouwburg de Maagd, terwijl de muizen hun richtingloosheid onmiddellijk omzetten in het volgen van de muziek. Dit gaat in een langzaam tempo. Muziek, dans en looptempo moeten feestelijkheid optimaal uitdrukken. Koperblazers gaan de schouwburg binnen. De danserfjes blijven bij wijze van haag op het voorplein. Genodigden en publiek gaan nu de Maagd in.
Compositie: Kim Bowman Uitvoering: leden kamerorkest

tijd 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

 = belangrijk moment of overlapping